

Cotidianul.

Tablouri care fac "afirmații moderate" la Beijing

31 Mai 2009 Andra Matzal

Ana Maria Micu și Cătălin Petrișor, primii artiști români invitați la o galerie privată din China pentru o expoziție personală, propun publicului o instalație de picturi coagulate sub titlul "Understatement".

Vernisată la acest sfârșit de săptămână, expoziția celor doi artiști români se derulează paralel cu "Pause", proiectul duoului olandez Matty Vroegop și Ed Schoonveld, familiarizați cu spațiul artistic chinez în timpul unei rezidențe consumate anul trecut la Xiamen. [Galeria C-Space](#), deschisă la Beijing de Melle Hendrikse, unul dintre cei mai activi colecționari tineri din Olanda, prezintă într-una dintre aripile sale instalația artiștilor olandezi – discuri albe de porțelan, de diferite mărimi, care invadează încăperea, precum și o secțiune rezervată filmului și fotografiei -, rezervând cea de-a doua sală picturilor semnate de [Ana Maria Micu](#) și [Cătălin Petrișor](#).

"Understatement", expoziția curatoriată de Maria Rus Bojan, pune, prin selecția lucrărilor și mai ales prin diferitele relații concepute între picturi și spațiul de expoziție, problema funcțiilor pe care elementul vizual le dobândește sau le reprimă într-un context în care ochiul și implicit percepția sunt suprasaturate. De altfel, strategia din spatele acestei expoziții mizează, potrivit, textului curatorial, pe "nevoia celor doi artiști de a sublinia faptul că media și tehnologia vizuală nu facilitează adevărata percepție, folosindu-se doar de deficiențele perceptive ale simțurilor. De asemenea, punctează faptul că proliferarea imaginilor conduce mai degrabă spre un fel de orbire, decât spre o percepție mai ascuțită a realității".

Lucrările Anei Maria Micu, la fel ca și cele ale lui Cătălin Petrișor, reconstruiesc, în culori șterse, respectiv în diferite concentrații de alb-negru, gesturi și scene asupra cărora planează semnele ambiguității, comparabile, ca efect, cu punctele de suspensie folosite în text. Foarte important a fost rolul panotării lucrărilor în sala de expoziție de la Beijing, dispunerea picturilor devenind la rândul ei mediu pentru backgroundul conceptual al expoziției. Tablourile celor doi artiști sunt convertite, prin diferitele formule de expunere, în suporturi de la care pornesc mai multe discursuri despre funcția picturii.

"Sunt lucrări în expoziție pe care le considerăm a fi obiecte, în sensul tradițional al noțiunii de pictură. Pentru a indica acest concept am folosit două picturi de mici dimensiuni, dar și lucrări mari, care funcționează ca piese de decor în sensul celor folosite în teatru, cu scopul de a crea un spațiu, în mod iluzionist, acolo unde acesta de fapt nu există", explică Ana Maria Micu pentru [cotidianul.ro](#). Una dintre lucrările care exemplifică această opțiune este "Scenery for Another Background", pictată de Cătălin Petrișor în alb-negru, în care este decupată o secvență de interior și care deschide, într-un plan secund, peisajul altei lumi, tabloul lui Petrișor fiind așezat într-un colț al sălii de expoziție, lângă o intrare, între cele două praguri - cel din tablou și cel din încăpere - stabilindu-se astfel o legătură semantică.

Alte lucrări, în care pictura se suprapune, ca efect vizual, cu grafica, sunt folosite pentru a face trimiteri la funcția wallpaper-urilor, tablourile reproducând, pe de o parte, un anumit tip de abordare pe care îl presupune folosirea graficii, iar pe de alta, prin expunerea lor pe pereți tapetați, o anumită retorică și funcționalitate, această practică folosindu-se și astăzi, după cum spune Ana Maria Micu, în spații private și în muzee de artă veche. Întreaga sală de expoziție, prin neutralitatea ei, poate fi asimilată practicilor de expunere în galerii construite pe principiul "white-cube", în care pereții albi și lipsa ferestrelor par să sigilează exponatele, asigurând în același timp un climat atemporal și impresia că lucrările prezentate se racordează deja la o posteritate.